

Kerst 2011 – In een ander licht

We zijn geboren om de luister van God uit te dragen die in ons woont.

Niet slechts in enkelen van ons, maar in ons allemaal.

Als wij ons licht laten schijnen, geven we anderen onbewust toestemming om dat ook te doen.

Als wij bevrijd zijn van onze eigen angst, bevrijdt onze aanwezigheid automatisch anderen.

Nelson Mandela

Redactioneel

De duisternis in. Zo vlak voor de herfstvakantie werd het nodig om 's ochtends mijn fietslamp aan te doen. Toen kon dat nog ergens halverwege uit en eind oktober mochten we dankzij een extra uurtje weer in de herkansing. Maar de duisternis slaat onherroepelijk toe. De zon komt vandaag op om tien over half negen en gaat om twee minuten voor half vijf weer onder en dat betekent dat ik deze weken alleen maar buiten ben als het donker is. Ons dieptepunt bereiken we op de laatste schooldag van dit jaar: 23 december. Dan is het maar 7 uur en 43 minuten licht.

Er zijn mensen op wie zoveel duisternis en zo weinig licht geen invloed hebben, op mij wel. Ik zou zeer geschikt zijn voor een winterslaap. Het is op het gênante af. Het valt me weliswaar niet eens zo moeilijk om uit bed te komen, maar wat wèl een helse klus wordt: 's avonds niet stiekem heel vroeg naar bed gaan.

Het zijn de donkere dagen voor kerst, ja. December is een rare maand. Eerst die pepernoten, dan weer kerstballen en die moet je vooral niet door elkaar halen. Natuurlijk zingt er ergens door mijn hoofd iets van Stihille Nacht en van Waaait Krismus, maar nog vaker heb ik een dichtregel van Roland Holst in gedachten: *Laten we zacht zijn voor elkander, kind.*

Waarom dat zo is? In december is de kans op vuurwerk groter dan in andere maanden. En niet alleen letterlijk: mensen reageren geïrriteerder, mensen zijn moe, ze zijn het zat. We hebben het zo druk en we zijn zo explosief. Mijn idee: wil maar niet teveel in december. Laat er eerst maar eens wat feestdagen en rust overheen gaan.

genomineerd

Diwaterstofoxide

Ik ben de molecuulformule van water en ik kan een heleboel:

Het vormen van waterstofbruggen, het overbrengen van elektronen, en ik ben een oxidator en reductor.

Het H₂O verandert in waterverf en begint de nachtwacht te schilderen.

Het hydrofiele olieverf lost op en glijdt langzaam naar beneden. Wit, leeg doek met gouden rand

Niet dat het in januari rustiger is. Helemaal niet. In januari wordt het nog veel drukker. We zijn plotsklaps halverwege een schooljaar of vlak voor een examen en de nieuwe lichting brugklassers komt aan het licht. En we zouden nog dit en we moesten nog dat. Nee, januari is véél en véél drukker dan december. En juist daarom moeten we in december *zacht zijn voor elkander, kind*, en een beetje toegeven aan elkaar en aan onze winterslaap. Dan kunnen we er straks weer tegen. Er is in januari veel te doen, jawel, maar als de volgende *Nieuwsbrief* verschijnt en dat zal rond 20 januari wezen, dan is het alweer 25 minuten langer licht. Dan gaan we met het licht van kerst in ons hart naar het licht van de zomer. Zoiets geeft energie.

Ongetwijfeld trakteert onze rector op de eerste schooldag van het 2012 zijn personeel op een peptalk, maar daar zal meneer Remieg Janssen niet naar luisteren, want die werkt hier dan niet meer. Hij gaat als pensionado verder.

De eerste schoolweek van 2012 sluiten we af met de *Nacht van Poëzie*. In deze *Nieuwsbrief* en op de site horen jullie er meer over. De opgenomen gedichten zijn een selectie van de genomineerde voor de *Grote Niftarlake Poëzieprijs* die in *De Nacht* zal worden uitgereikt. Welkom!

Len Borgdorff

Agenda

De jaaragenda staat op de site

Vr 23 kerstviering rond thema IN EEN ANDER LICHT

Za 24 kerstevakantie

Januari

Ma 9 08.20u Start lessen

Voor 15.00 uur definitieve versie PWS inleveren in mediatheek

Di 10 werkmiddag Compact4 (M4)

Wo 11 MEP t/m vrijdag de 13de (groepje A4)
14.00-16.00u Open lesmiddag: groep 8-
leerlingen uit Maarssen/Maarssenbroek

Vr 13 23.00-01.00u Nacht van de Poëzie (op school)

Ma 16 schoolconcert M4/H5 het 4^e en 5^e uur
20.00 MR

Di 17 werkmiddag Compact4
Ouderraad

Wo 18 14.00-16.00 Open lesmiddag groep 8-leerlingen
uit de regio
Ouderavond Mavo3

Geodriehoek
Mijn Geodriehoek
Mijn geodriehoek in mijn tas
Ik neem hem mee naar school
Wiskunde en meetkunde
Rechte lijnen
Hoeken tekenen
Centimeters
Graden aflezen op de gradenboog
Alles recht en strak

Mijn geodriehoek wil dansen

Dansen in mijn tas
Breakdance op mijn stoel
Salto op mijn tafel
Springen in mijn kluis
Hip hop op het bureau van mijn juf

En dan
Hup weer terug
In mijn etui
En rust
Alles weer recht en strakgeodriehoek
in mijn tas

Ik neem hem mee naar school
Wiskunde en meetkunde
Rechte lijnen
Hoeken tekenen
Centimeters
Graden aflezen op de gradenboog
Alles recht en strak

Mijn geodriehoek wil dansen

Dansen in mijn tas
Breakdance op mijn stoel
Salto op mijn tafel
Springen in mijn kluis
Hip hop op het bureau van mijn juf

En dan
Hup weer terug
In mijn etui
En rust
Alles weer recht en strak

Colofon

Nieuwsbrief voor ouders
en leerlingen van het
Niftarlake College

Reacties naar:
nieuwsbrief@niftarlake.nl

Redactie
Len Borgdorff, Ineke Wertheim,
Hans Wessels

Do 19 Excursie Havo 2
Cultuurdag M3
Start PTA 2
Ma 24 Start project Havo 1

Personeel

Op 8 december is mevrouw Irene Schuuring, docente economie, voor de tweede keer moeder geworden. Ook nu van een dochter, Valerie. Alles gaat goed met moeder en dochter en wij feliciteren ook vanaf deze plaats Irene samen met haar man Mirko met deze gezinsuitbreiding.

Atheneum

Internationale contacten

Kort geleden zijn er op het Atheneum in het kader van het vak Communicatie en Cultuur internationale contacten gelegd met Finland, het Verenigd Koninkrijk, Spanje en Polen.

Het betreft hier scholen die erin geïnteresseerd zijn om met onze school een Comeniusproject op te starten. In zo'n project werken scholen uit diverse landen samen aan een thema. Leerlingen van die scholen werken in internationaal samengestelde groepjes aan opdrachten en komen zo tot gezamenlijke producten. De contacten vinden voornamelijk plaats in de Engelse taal. Via uitwisselingen kunnen kleine

groepjes leerlingen en docenten elkaar bezoeken in de verschillende landen. Dit soort uitwisselingen zorgt onder andere voor het verbreden van de horizon van onze leerlingen, het vergroten van zelfverzekerdheid, zelfstandigheid en algemene ontwikkeling, talenkennis versterken en het leren samenwerken met leeftijdgenoten over de grenzen. Naast al deze genoemde leerpunten willen we onze leerlingen met uitwisselen ook een onvergetelijke ervaring meegeven die hen helpt in hun groei naar volwassenheid. Wij denken net als bij het vak Oen O op het Technasium, met dit type onderwijs een mentaliteitsverandering bij onze leerlingen te bewerkstelligen.

Buiten deze bezoeken aan elkaar zijn er digitale contacten met opdrachten via het internet en sociale media. Leerlingen maken op deze manier kennis met andere culturen binnen de Europese Unie, oefenen in het gebruik van de Engelse taal en leren samenwerken met hun Europese medeburgers wier waarden en normen een verrijking kunnen zijn.

Om dit project mogelijk te maken vindt er een voorbereidend bezoek plaats van docenten uit de deelnemende landen aan het Niftarlake College. Tussen 14 en 17 december werken wij samen met zeven Europese docenten bij ons op school aan de inhoud en vorm van dit nieuwe project. Het projectplan dat dan ontstaat zal ingediend worden bij het Europees Platform, de Europese organisatie die dit soort projecten stimuleert en subsidieert. Mocht deze organisatie akkoord gaan met het plan dan kunnen we vanaf schooljaar 2012-2013 starten met dit project.

Nog dit schooljaar zullen er bilaterale uitwisselingen plaatsvinden met scholen in Spanje, Duitsland en Polen. Deze uitwisselingen zijn voorlopig alleen voor de leerlaag van atheneum 3 bedoeld.

Paul Lutz, namens de commissie internationalisering Atheneum

Uitwisseling Atheneum 3 maart/april 2012

Wij zijn Kasper en Mike uit A3C. Wij waren afgelopen woensdagavond bij de informatieavond over de uitwisseling in atheneum 3. Alle A3-klassen hebben dit schooljaar een uitwisseling en de drie

Colofon

Nieuwsbrief voor ouders
en leerlingen van het
Niftarlake College

Reacties naar:
nieuwsbrief@niftarlake.nl

Redactie
Len Borgdorff, Ineke Wertheim,
Hans Wessels

uitwisselscholen komen uit Osnabrück (Duitsland), Gdynia (Polen) en Cadiz (Spanje).

Voordat we op de informatieavond te horen kregen welke klas waarheen op uitwisseling zou gaan, vertelden de Poolse en Duitse docenten van de uitwisselingsscholen heel uitgebreid over hun scholen. Daarna vertelde mevrouw De Jong iets over de school in Spanje.

We waren allemaal heel erg zenuwachtig, omdat geen van de drie klassen wisten met welke school ze zouden gaan

uitwisselen. We konden haast niet langer wachten en waren misschien wel een beetje vervelend.

Aan het einde van de presentatie zei mevrouw Van Doorn welke Niftarlake klas met welke buitenlandse klas gaat uitwisselen in maart/april 2012. Toen kregen wij te horen dat onze klas naar Cadiz gaat. We waren echt heel blij en gingen juichen. De andere scholen leken ons trouwens ook erg leuk, volgens meneer Roke is Osnabrück een hele bijzondere stad en Gdynia ligt prachtig aan de Oostzee.

Vandaag hebben we een filmpje gemaakt voor de leerlingen in Cadiz, dat was het grappig om te doen.

Wij en de andere klassen hebben superzin in deze uitwisselingen!!!

Kasper en Mike (A3c)

De sportdagen van Sinterklaas

Impressies van de sportdagen op 2 en 5 december

Vrijdag 2 en maandag 5 december werden de jaarlijkse volleybaltoernooien gehouden. De opzet was in vergelijking voorgaande jaren lichtelijk gewijzigd. Dit kwam mede doordat de Bisonsporthal niet meer bestaat. Het gebouw is gesloopt en er komt een nieuw, multifunctioneel gebouw voor terug. Hopelijk is het volgend jaar klaar.

Dit jaar waren er dus twee dagen en beide op school. Vrijdags voor klas 3 en hoger, maandags voor klas 1 en 2. De leerlingen die dit jaar de BSM-klas vormen (Bewegen, Sport en Maatschappij) waren verantwoordelijk voor de organisatie. Dit onder de bezielende leiding van Paul van Mameren. Een andere verandering, en in de beleving van de leerlingen niet ten goede, was dat de lessen voor of na het volleyballen gewoon door gingen. Ook wij waren daar niet zo blij mee, want dat betekende dat de mentoren niet steeds bij hun klas waren.

De toernooien op zich verliepen redelijk goed. Soms zat er een klein foutje in het schema (dat gebeurde ook wel eens als wij het schema maakten, jongens en meiden van de BSM, dus hopelijk hebben jullie er niet te lang over in gezeten), maar dat werd soepeltjes opgelost. De sfeer was vooral gezellig en sportief. Soms ook ontbrak er een speler omdat er niet goed op het schema gekeken was. De scheidsrechters, allen leerlingen die zich hier voor opgegeven hadden, kweten zich goed van hun taak. Het spel leiden tijdens de lessen lo werpt zijn vruchten langzamerhand af.

Het spelniveau was heel wisselend. Er zaten hele aardige wedstrijden en rally's bij. Maar even zo vaak werd de door ons aangeleerde techniek geweld aangedaan. Vooral als het echt spannend werd, ging de bal vaak in één keer over het net. En wij maar hameren op het in drie keer spelen van de bal.

Omdat er maar drie lessen per jaar beschikbaar was, was er helaas niet altijd geen tijd om de poulewinnaars nog door te laten gaan. Gelukkig lukte dat wel bij de bovenbouw en bij klas 2. Bij de eerstgenoemde groep won het Dream-team, bestaande uit veel examenleerlingen. Bij klas 2 won er een team uit klas A2A.

Als sectie bedanken wij iedereen die zich tijdens een tussenuurtje even in de gymzalen durfde te vertonen om onze leerlingen sportief bezig te zien. Als je daarnaast ook nog een taakje op je genomen hebt: geweldig!!

Jan Roke, namens de hele sectie lo en BSM

Colofon

Nieuwsbrief voor ouders en leerlingen van het Niftarlake College

Reacties naar:
nieuwsbrief@niftarlake.nl

Redactie
Len Borgdorff, Ineke Wertheim,
Hans Wessels

Ik ben een dikke vogel
die niet vliegen kan

verstoten door mijn soortgenoten
trek in mijn eigen plan.

Met 60 wormen in mijn klauw,
zit ik op een oude tak

en zal ik blijven vreten,
tot ik er doorheen zak.

De Nacht van de Poëzie

Op vrijdag de dertiende van de dertiende van 23.00 tot 01.00 uur. Anderen hebben het liever over 13 januari.

Nee, niet alleen onze Utrechtse stadsdichter en grote voortrekker van de landelijke Nacht Ingmar Hetyze loopt zich met de presentatie van zijn nieuwe bundel al warm voor deze Nacht van het Niftarlake, ook musici zijn druk aan het oefenen, de heren Van Setten en Kaars van Sypestein bijvoorbeeld. De nominaties van de poëziewedstrijd zijn bijna rond. Je vindt er een paar in deze *Nieuwsbrief*. De prijswinnaars worden dan bekend gemaakt. Swaen, Gabriel en hun zus en oud-leerlinge Silva Harmsen treden op. Jantine Marchal danst en wat Quno, Chris en Douwe allemaal van

plan zijn... En dan gaat het bericht dat Len Borgdorff eindelijk uitkomt voor zijn tot nog toe zo zorgvuldig geheim gehouden liefde voor een vrouwelijke collega.

Toegang: kaartjes zijn beschikbaar voor leerlingen van klas drie en hoger (ook voor introducés zijn er kaartjes). Er zijn 200 kaartjes en op is op. Dus geef je op bij je docent Nederlands.

Voor de genomineerden uit klas 1 en 2 zijn er vier kaartjes per persoon

Hou de site in de gaten.

Wil je iets weten? mail mar@niftarlake.nl of bor@niftarlake.nl.

Ouderraad

Afscheid Hans Wessels conrector

De ouderraad zal tijdens de OR vergadering van dinsdag 17 januari 2012 afscheid nemen van hun zeer gewaardeerde contactpersoon van de directie.

Zijn uitleg op al onze vragen was altijd open, duidelijk en begripvol. Zijn toelichtingen zorgden ervoor dat er begrip was voor de handelwijze en werkdruk van docenten, mentoren en afdelingshoofden.

Tevens zorgde hij voor de OR-publicaties in de nieuwsbrieven en op de site. Hij was voor de ouderraad zeer waardevol.

Wij betreuren het dat Hans zijn carrière elders gaat voortzetten, maar gunnen hem uiteraard deze nieuwe uitdaging als Directeur Management Services bij Villa Primair in Huizen.

Ingrid Hebin, voorzitter ouderraad

Interview

Remieg Janssen houdt van onmogelijke figuren

Als ik binnenkom, is meneer Janssen, en dan bedoelen we Remieg Janssen, van wiskunde, bezig een schilderijtje beter te hangen. Dit is zijn lokaal. In de afgelopen jaren is hij nogal eens veranderd van lokaal. Dat gebeurde ook een paar jaar geleden toen we begonnen met het zogenaamde mavokwartier en de mavo-havobrugklassen een eigen lokaal kregen. Toen werd hij bewoner van het lokaal van B1a. Het was in korte tijd prachtig ingericht, voor zijn mentorklas, ja, maar zijn ordenende en creatieve hand was onmiskenbaar. Zo kende ik hem trouwens ook als mentor. Nee, hij zette een klas niet naar zijn hand,

Colofon

Nieuwsbrief voor ouders
en leerlingen van het
Niftarlake College

Reacties naar:
nieuwsbrief@niftarlake.nl

Redactie
Len Borgdorff, Ineke Wertheim,
Hans Wessels

maar hij was wel heel intensief met zijn mentorleerlingen bezig en was een vader en een moeder tegelijk voor ze.

Als we ruim met elkaar in gesprek zijn, valt het me weer op. Hij houdt van klein en overzichtelijk en vertrouwd. Daarom ook voelde hij zich zo thuis in het mavoteam, omdat het daarin over de leerlingen ging, zijn leerlingen. Nog een opmerking die het me makkelijker maakt om het beeld van Remieg als docent scherper te krijgen: hij zou het liefst zijn leerlingen van de brugklas tot en met het eindexamen onde r zijn hoede hebben. Dat is het dus: een directe band, een veilige wereld creëren. Wat

zei Voltaire ook alweer? "Het is allemaal mooi gezegd, maar we moeten vooral ons tuintje goed bijhouden."

Hoe ziet je wereld er over een maand uit?

Ik ben nu 62 (*dat is toch niet te geloven*) en ik vind het tijd worden om eens te gaan doen wat ik verder allemaal leuk vind. Ik wil schilderen. Nee, niet op linnen of zo, al deed ik dat ook wel. Klussen wil ik, ook bij anderen. Dat doe ik graag. Ik heb altijd mijn eigen huis willen bouwen, maar daar had ik niet de tijd voor. Nu kan dat helaas niet meer, dat is fysiek onhaalbaar geworden. Maar klussen, ja, dat zie ik helemaal zitten. En verder heb ik nog een complete keyboardcursus liggen.

Sporten doe ik veel te weinig en dat wil ik serieus weer oppakken. Wie weet fiets is nog eens naar Zuid-Frankrijk of Santiago. Dat heb ik altijd graag gedaan, fietsen. Met mijn vrouw, maar die heeft het nu niet meer zo op die lange fietstochten en in mijn eentje fietsen gaat me na twee dagen verschrikkelijk tegenstaan. Dat weet ik nu al.

Vorige zomer fietste ik met mijn zoon de Mont Ventoux op (*jullie interviewer zit Remieg verbijsterd aan te kijken*) en daar kwam ik een oude tennismaat tegen. We wisten niet van elkaar dat we ook graag fietsten, dus toen hebben we wel tegen elkaar gezegd een keertje samen een tocht te maken. Wie weet.

Jij komt uit Den Haag maar ook uit Nijmegen. Hoe zit dat?

Ik heb in Den Haag gewoond, maar zat in Nijmegen op een internaat bij de paters Dominicanen. Mijn ouders zagen in mij een toekomstig priester. Ik heb altijd braaf meegedaan met alles wat een misdienaar moet doen, maar ik had en heb er niet zo veel mee, met spiritualiteit. Alleen de gregoriaanse muziek en de gebouwen, die vind ik nog steeds prachtig.

Je vertelde me ooit eens het verhaal van een fietstocht. Hoe zat dat ook al weer?

Ik had treingeld om aan het begin van de vakantie van Nijmegen naar Den Haag te gaan, vijf gulden. Vlak daarvoor trapte ik op het internaat een ruitje in. En de pater die de zaak behandelde, zei dat ik dat moest betalen, precies vijf gulden. Ik ben naar mijn nachtkastje gegaan. Daar lagen twee papieren rijksdaalders onder een kleedje. En dat ben ik toen gaan brengen. Maar ja, nu had ik geen geld meer voor de trein. Daarom ben ik de volgende ochtend om vier uur, voor het ontbijt, op de fiets gestapt en van Nijmegen naar Den Haag gefietst.

Maar dat is 140 kilometer! Hoe oud was je?

Dertien.

Colofon

Nieuwsbrief voor ouders en leerlingen van het Niftarlake College

Reacties naar:
nieuwsbrief@niftarlake.nl

Redactie
Len Borgdorff, Ineke Wertheim,
Hans Wessels

Wat zeiden ze thuis?

Nou ja, mijn moeder vroeg waarom ik zo laat was en toen heb ik het verhaal verteld en toen zei ze: "Ja, dat is stom. Nou snap ik het."

Dat was alles?

Ja, dat was alles.

Je verlaat het onderwijs, maar je bent er niet in begonnen. Hoe zit dat?

Ik had architect willen worden, maar als kind uit een gezin met acht kinderen heb je niet zoveel te willen. Na de middelbare school ben ik naar de HTS gegaan, maar geldgebrek dwong mij fulltime te gaan werken. Ik ben toen gaan werken als bouwkundig tekenaar en ben in de avonduren een opleiding tot bouwkundige gaan volgen. Een degelijke vervolgopleiding zat in Rotterdam en ik woonde en werkte toen in Den Haag. Daar kon ik met die opleiding niet verder en dus ben ik toen overstapt naar de lerarenopleiding wis- en natuurkunde. Dan was er nog de dienstplicht. Ik wilde niet het leger in, dus moest ik eerst dienstweigeren en daarna mijn vervangende dienstplicht doen. Dat betekende bijna twee jaar te werk gesteld worden, in mijn geval in een psychiatrische inrichting bij Apeldoorn. Van daar kwam ik bij een architect in Zeist terecht, vanwege de liefde. Mijn vriendin uit Apeldoorn woonde nu in Hilversum en dat maakte een baan in de omgeving van Utrecht aantrekkelijk. Halverwege de jaren zeventig klapte de architectuurwereld in elkaar. Ook het bureau waar ik werkte, kromp en had mij niet meer nodig. Ik kon niet onmiddellijk iets vinden in de bouw, maar was inmiddels bijna bevoegd voor het onderwijs, nog een examen.

Maar je had architect willen worden. Dus je hebt je leven lang in werk van je tweede keus gezeten.

Helemaal niet. De liefde voor de architectuur is gebleven, en ik kwam in het onderwijs omdat ik geen andere mogelijkheid zag. Dat is waar, maar toen ik daar eenmaal inzat, wilde ik niet meer weg (*hier knikt uw interviewer vol begrip*). Ik kwam in 1975 in Utrecht op de Lunenborch, een lts-opleiding, kleinschalig, doelgericht, waar theorie en praktijk samen op liepen. Dat beviel me. Van overheidswege is er later alles aan gedaan om dit soort onderwijs de nek om te draaien, dus zonder daar zelf iets voor te doen, zag mijn functie er steeds anders uit, wiskunde, natuurkunde, scheikunde, al heb ik voor dat laatste nog wel een cursus gevolgd om bevoegd te zijn. En ik kwam op een andere school, dat ging vanzelf, want Lunenborch werd veranderd in Utrecht-Zuid. Alle hierna volgende fusies dienden geen enkel onderwijskundig doel, wel de anonimiteit van leerlingen en daarmee de kans op criminaliteit. Toen er plannen kwamen om te gaan werken in grote ruimtes met wel 40 of 50 leerlingen ben ik eens om me heen gaan kijken. Dat was niks voor mij en ook niet voor die leerlingen.

Jij dacht: wegwezen.

Precies. Er kwam een aanbod langs om op het Niftarlake te gaan kijken. Er was daar een volledige baan te vergeven. Ik werd aangenomen en wat een verademing was het om daar, dus hier, te werken. Overzichtelijke organisatie, vriendelijke en gedisciplineerde leerlingen. Ze hadden hun spullen bij zich en hun werk gewoon in orde en het hogere niveau van lesgeven vond ik ook bijzonder prettig.

Ik herinner me dat jij in 2000 een cadeautje van de toenmalige rector kreeg, een dik boek over bouwkunst dacht ik, omdat je vijftwintig jaar in het onderwijs zat. Hoe verdeel je je onderwijstijd?

In 1975 ben ik in het onderwijs gekomen en ik 1998 kwam ik op het Niftarlake.

Colofon

Nieuwsbrief voor ouders en leerlingen van het Niftarlake College

Reacties naar:
nieuwsbrief@niftarlake.nl

Redactie
Len Borgdorff, Ineke Wertheim,
Hans Wessels

Dus toen had je hier nog van die gedisciplineerde leerlingen die hun werk altijd in orde hebben. Dat is nog maar dertien jaar geleden.

Ja, maar die heb je nog steeds, hoor. Verreweg de meeste leerlingen willen meedoen en hebben hun spullen in orde. Het is altijd maar een klein groepje voor wie dat niet zo is. Maar zo'n groepje vraagt daarmee wel veel van mijn aandacht.

Mentoraat?

Meteen! Hier altijd klas 1 en 2 gedaan.

Team of sectie?

Vroeger de sectie, maar sinds Bibian (*vroegere afdelingsleider mavo*) is het mavoteam meer gaan voorstellen en dat heeft mijn hart. Overigens is de sectie wiskunde een prachtige sectie, maar in de vergaderingen gaat het meer over de zaken die geregeld moeten worden en daar ben ik maar voor een klein deel bij betrokken. In het team gaat het meer over onderwijs.

Waar kun jij van balen?

Slechte motivatie. Daar heb ik geen eelt voor ontwikkeld. Ik wil iets uitleggen, op vele manieren en ik wil dat leerlingen zich inzetten om iets te snappen en iets te kunnen, maar een aantal leerlingen heeft daar totaal geen boodschap aan. En heus... ik weet het: dat hoort bij de leeftijd en de meeste leerlingen doen daar niet zo moeilijk over. Maar ik heb er geen eelt voor. Ik eis soms wel veel, misschien.

Topics of the teacher?

Brugklaskampen. Ik ben altijd mee geweest, altijd leuk. Zelf als een kamp totaal verregende. Daar hoorde je de leerlingen dan niet over.

Ook leuk waren de speurtochten in Amsterdam met A3, waarbij gewerkt werd aan veertig wiskundeopdrachten in de Jordaan. Ik denk dat we onderschatten wat leerlingen allemaal kunnen leren van projecten en uitstapjes. Daar kun je een uitstekend leertraject op zetten.

Maar ik ben er nog niet. Acties. Weliswaar houd ik niet van geld ophalen, maar wat de school er aan deed, was een opsteker. Alweer: als je zorgt voor een goed kader, zijn leerlingen erg betrokken, ook bij het doel.

Ingrijpende en aangrijpende momenten?

Waar ik altijd heel veel moeite mee heb: collega's die het voor de klas niet redden en afgebrand raken. Ik heb altijd graag studenten en nieuwe collega's gecoacht, ook omdat je daar zelf veel van leert, want je spiegelt je. Maar als het iemand niet lukt... O, wat verschrikkelijk om dat te zien.

Ja, en ingrijpend is ook de dood van collega's, zoals Rob van Halem in 2001 en Teus Sakkers een paar jaar later.

Wat moeten leerlingen zich van jou herinneren?

Helemaal niets. Op mijn vorige school heette ik trouwens Stalen Jezus, want ik gaf geen krimp en had lang haar en een baard... Wat ik wel wil trouwens: dat leerlingen geen vervelende herinneringen aan me hebben.

Heb je nog leestips?

Nou, nee, ik lees wel graag. Liefst dikke boeken, *In de ban van de ring* bijvoorbeeld. En zo vind ik het jammer dat er van Stieg Larsson maar drie delen zijn.

Stel: je bent rijk en geeft iedereen een boek cadeau. Welk boek wordt dat?

Van Leo Blokhuis, je weet wel, die man van de Top 2000-quiz, *The sound of the south*, een boek over country- en soulmuziek met cd's.

Hier in dit lokaal hangt veel Escher en werk daaraan verwant is.

Ja, kijk, ik ben altijd erg getriggerd door die onmogelijke figuren van hem. Ik gebruik ze ook graag in mijn les. (*Nu zitten we niet meer te praten, maar krijg ik een rondleiding door het lokaal.*)

Colofon

Nieuwsbrief voor ouders en leerlingen van het Niftarlake College

Reacties naar:
nieuwsbrief@niftarlake.nl

Redactie
Len Borgdorff, Ineke Wertheim,
Hans Wessels

Maar die twee schilderijen zijn origineel.

Ja, die heb ik zelf gemaakt, maar wel ingegeven door Escher. Mijn moeder schilderde bloemen en vogeltjes, met plakkaatverf. Toen ze in 2000 overleed, lagen er allemaal tubes verf. Die heb ik toen maar opgemaakt door deze schilderijen te maken.

Mijn fascinatie is onuitputtelijk als het om onmogelijke figuren gaat. Moet je eens kijken.

Remieg neemt me mee naar een grote tekening van Escher, waarop mensen trappen op en aflopen, een levendige tekening. Daar ergens zit, minuscuul, in zijn eigen rustige wereldje een mannetje met een kubus in zijn handen: hij kijkt en kijkt. Die kubus kan niet bestaan. En terwijl ik op een tafel klim om van dichtbij een close up van dat aandachtige mannetje te maken, realiseer ik het me: dat is Remieg.

Len Borgdorff

De grote prijsvraag

De vorige was te moeilijk, maar het poppetje was een detail van een poster in het lokaal van meneer Remieg Janssen (zie interview hierboven).

Het Raam

Ik ga open en iedereen vat kou.
Ik ga dicht en iedereen heeft het warm.
Ik doe het ook nooit goed,
dus ga ik alleen open als het moet.
Ik volg bevelen op,
want anders krijg ik op m'n kop.
Ik mag ook nooit doen wat ik wil.
Ik doe wat iedereen zegt en blijf stil.

Kopij volgende **Nieuwsbrief** uiterlijk woensdag 17 januari 2012

Colofon

Nieuwsbrief voor ouders
en leerlingen van het
Niftarlake College

Reacties naar:
nieuwsbrief@niftarlake.nl

Redactie
Len Borgdorff, Ineke Wertheim,
Hans Wessels